స్పర్శ

— అబ్బూరి ఛాయాదేవి

నేను వెళ్లేసరికి నవారు మంచం మీద గోడవైపు తిరిగి పడుకుని వున్నారు నాన్నగారు. చెప్పులు వీధి గుమ్మంలోనే విడిచి వెళ్లానేమో, నేను వచ్చినట్లు ఏ విధమైన శబ్దమూ కాలేదు. మంచం దగ్గరగా వెళ్లి "పడుకున్నారా?" అన్నాను.

"ఎవరూ?" అంటూ ఇటువైపుకి ఒత్తిగిల్లారు.

"నేనే" అన్నాను.

"రా, ఇలా కూర్చో" అన్నారు పడుకునే.

నేను అక్కడున్న ఒక స్టీలు కుర్చీ కొంచెం పక్కకి లాగి కూర్చోబోతూంటే ఆ చప్పుడు విని,

"అంత దూరంలో ఎందుకు? ఇలా వచ్చి కూర్చోనమ్మా" అంటూ, మంచంమీద తను లేచి కూర్చుని, నాకు తన పక్కన చోటు చూపించారు, చేత్తో మంచంమీద తట్టుతూ.

నేను వెళ్లి మంచం పట్టే మీద కూర్చున్నాను.

నాన్నగారు చేత్తో తడుముతూ నా వీపు మీద చెయ్యివేసి, తన పక్కన మంచంమీద తడిమి "సరిగ్గా కూర్చో మ్మా" అన్నారు.

నేను కొంచెం వెనక్కి జరిగి సర్దుకున్నాను.

ఆయన చేత్తో తడుముతూ, నా చెయ్యి అందుకుని తన చేతుల మధ్య పెట్టుకుని,

"నువ్వొస్తావని రోజూ ఎదురు చూస్తున్నాను. అంతా కులాసాగా వున్నారా?" అన్నారు.

"ఊఁ" అన్నాను సన్నగా.

ఆయన ఇంకేమీ మాట్లాడకుండా నా చెయ్యి నిమురుతూ నిశ్శబ్దంగా వుండిపోయారు.

ఇదివరకోసారి — అంటే, నేను యుక్త వయస్సులో వున్నప్పుడు — నాన్నగారూ, నేను ఒకే రిక్షాలో వెళ్లవలసి వచ్చింది ఎక్కడికో. రిక్షా విశాలంగా వున్నా, నేను ఒక వైపుకి బాగా ఒదిగి కూర్చున్నాను.

"సరిగ్గా కూర్చో మ్మా, పడిపోతావు" అన్నారు నాన్నగారు.

నేను మొహమాట పడుతూ ఒక అంగుళం ఆయన వైపుకి జరిగాను.

నాకు అక్షరాభ్యాసం అయినప్పటినుంచి ఆయన నన్ను క్రమశిక్షణ పేరుతోనూ, మడి, ఆచారం కారణాలవల్లనూ చూపులతోనే అల్లంత దూరాన నిలబెట్టి మాట్లాడడం అలవాటయి, ఆయన దగ్గర చనువు తీసుకునే సాహసం హరించుకుపోయింది. నాన్నగారిని ఏ సమయంలో చూసినా మడికట్టుకున్నట్లుగానే అనిపించి, నాకు ముడుచుకుపోవడం అలవాటయిపోయింది. అలాంటిది రిక్షాలో ఆయన్ని అంటుకునేట్లు ఎలా కూర్చోగలను?

స్కూలు నుంచి రాగానే ఆప్యాయంగా దగ్గరికి తీసుకుని ఆ ప్రశ్నలూ ఈ ప్రశ్నలూ వేస్తే, స్కూలు కబుర్లన్నీ చిలకలా చెబుతారు పిల్లలు. అంతేకాని, "లెక్కల్లో మార్కులెన్నొచ్చాయి?" అనో, లేదా "మార్క్స్ షీటు పట్టుకొచ్చావా?" అనో గుడ్లురుముతూ వీధి గుమ్మంలోనే నిలదీస్తే పిల్లలు బిక్కచచ్చిపోరూ! అలా బిక్కచచ్చిపోతూనే బతికాను ఇరవై ఏళ్లు వచ్చేవరకూ. ఆ బెదురు ఇంకా పోలేదు.

నాన్నగారికిప్పుడు ఎనభై దాటాయి. ఆపరేషను చేస్తే కంటిచూపు వచ్చే వయసు కూడా దాటి పోయింది. తక్కిన విషయాల్లో అనారోగ్యం లేకపోయినా, దృష్టిలోపమే ఆయన్ని బలహీనుణ్ణి చేసింది. మంచంమీదే గడుపుతున్నారు రెండేళ్ల నుంచీ.

మా అత్తగారికి ఒంట్లో బాగాలేదని తెలిసి, ఇద్దరం సెలవు పెట్టుకుని వచ్చాం — ఆవిడ దగ్గర కొన్నాళ్లుందా మని. నేను ఎలాగో వీలు చేసుకుని అప్పుడప్పుడు అమ్మనీ, నాన్నగారినీ చూడడానికి వెడుతున్నాను ఊళ్లోనే కనక. వెళ్లినప్పుడల్లా ఓ అరగంటసేపు కూర్చుని ఆయనతో మాట్లాడి వచ్చేస్తున్నాను.

నాన్నగారికి సమీపంగా, సన్నిహితంగా కూర్చోవడం అన్నది లీలగా మిగిలిపోయిన బాల్యస్మృతి! ఇప్పుడు ఆయన నా చేతిని తన చేతుల్లోకి తీసుకుని ఆప్యాయంగా స్పృశిస్తుంటే నా చిన్నతనం నుంచి ఆ స్పర్శకోసం నేను అంతరాంతరాల్లో పొందిన తపనంతా కళ్లకు కట్టినట్లై కళ్లనీళ్లు తిరిగాయి. మాట్లాడాలంటే గొంతు గాద్గదికమైంది. ఆయన ప్రేమపూరితమైన స్పర్శకోసం ఒకప్పుడు తపించిపోయానన్న సంగతి ఆయనకెప్పుడైనా స్ఫురించి వుంటుందా?

మా ఇద్దరి మధ్య ఉత్తరాల్లో ప్రవహించిన ప్రేమ ప్రవాహమంతా మేము ఒకరికొకరం ఎదురు పడినప్పుడు ఆయన గాంభీర్యానికీ, తీక్షణ వీక్షణాలకీ ఆవిరి అయిపోయేదేమో! చిన్నప్పటినుంచి సూర్య కిరణాల్లా చురుక్కు మనిపించేటటువంటి ఆయన చూపుల్ని తట్టుకోలేక భరించలేనట్లు తప్పించుకు తిరగడం అలవాటయిన నేను, ఆయన కళ్లిప్పుడు ఆర్పేసిన దీపాలని తెలిసినా ఎందుకు చనువు తీసుకోలేకపోతున్నాను?

ఊరు నుంచి వచ్చిన మొదట్లో ఆయన దగ్గర కూర్చున్నప్పుడు నవారు మంచం పట్టేమీద నల్లులు పాకుతూండడం గమనించాను. ఒకటి రెండు నడి చప్పుడు కాకుండా తీసి, కాలికింద వేసి నలిపేశాను.

ఆ తరువాత మా ఇంట్లో మంచంమీద ఒక నల్లి కనిపించేసరికి మావారు అదెలా వచ్చిందని గాభరా పడ్డారు. బహుశా మా నాన్నగారి మంచం దగ్గర కూర్చున్నప్పుడు నా బట్టల్లో దూరి ఏమైనా వచ్చిందేమోనని చెప్పాను. నేను మళ్లీ నాన్నగారిని చూడడానికి బయలుదేరుతుంటే, నాన్నగారి మంచం దగ్గర కూర్చోవద్దనీ, దూరంగా కుర్చీలో కూర్చుని

మాట్లాడి రమ్మని మావారు హెచ్చరించారు!

నేను కుర్చీని దూరంగా జరిపి కూర్చోబోతూంటే నాన్నగారు నన్ను తనకి దగ్గరగా కూర్చోమన్నారు! ఎలా కాదనడం? ఆయనకు అనుకున్నట్లుగా కూర్చుని ఆయన చేతిలో చెయ్యి వేసేవరకూ ఆయనకు తృప్తి కలగలేదు.

మగపిల్లల కోసం జీవితమంతా తపించిన నాన్నగారికి చివరికి ఆడపిల్లలమే మిగిలాం! జీవిత చరమదశలో చెట్టంత వంశోద్ధారకుడు — వున్నవాడొక్కడూ పోయాడు. విధిరాత అంటే ఇదేనేమో! అన్నయ్య పోయినప్పుడు నాన్నగారి ఎదుటికి వెళ్లడానికి ఏదో జంకు — ఏదో తప్పుచేసిన భావన వెనక్కి లాగేది. నాన్నగారిని పొదివి పట్టుకుని "ఏడవద్దు, మీకు నేనున్నాను" అని చెప్పాలనిపించేది. కాని, ఆయన్ని స్పృశించడానికే బెదురు. ఆయన పెంచిన పెంపకం అలాంటిది.

నాన్నగారితో కాస్సేపు కూర్చుని మాట్లాడిన తరువాత తన చేతి గోళ్లూ, కాలి గోళ్లూ కత్తిరించి పెట్టమన్నారు. రోలొచ్చి మద్దెలతో మొరపెట్టుకున్నట్లు అటువంటి పనులు అమ్మకి చెప్పి లాభంలేదు.

"హోమ్ వర్క్ పేజీకి ఒక వైపునే చేసుకొచ్చావేం?"

"మా నాన్న పత్రికలో పని చేస్తారు. కాగితానికి ఒక వైపునే రాస్తారు" విషయం చెప్పాడు పదేళ్ళ శ్రీను.

అన్నయ్యకి చెప్పడానికి వాడు లేడు. వాడి పిల్లలిక్కడ లేరు. వదినకి చెప్పలేక కాదు. నాచేత ఏదో సేవ చేయించుకోవాలన్న తపనతో కావచ్చు — నన్నే అడిగారు. అదే మహా భాగ్యమన్నట్లు మురిసిపోతూ శ్రద్ధగా కత్తిరించాను.

నాన్నగారి మనస్సు బావుండక కాబోలు, నా చెయ్యి నిమురుతూ, "మీరు ఈ ఊరికి వచ్చేసినా బావుండును, మీ దగ్గరికొచ్చి వుండేవాడిని" అన్నారు. నేను నివ్వెరపోయినట్లుగా చూశాను. ఆ చూపులు ఆయనకు కనిపించవు. నా మాటలు ఆయనకు సాంత్వనం కలిగించేటట్లు లేవు.

నాన్నగారు ఇంకేమీ అడక్కుండా నిశ్శబ్దంగా నా చెయ్యి నిమురుతూ కూర్చుండి పోయారు. ఆ క్షణంలో నాకు ఈ విద్య, ఉద్యోగం — అన్నీ అలంకార ప్రాయంగా తోచాయి. కాస్సేపు అలాగే కూర్చుని, వెళ్లొస్తానని చెప్పి లేచాను.

రిక్షాలో కూర్చుని తిరిగి వస్తూంటే నాన్నగారి మృదుస్పర్శ నన్ను వెంటాడుతున్నట్లు తోచి, నా కన్నుల నిండా నీరు నిండి, మార్గమంతా మసక మసగ్గా కనిపించింది. ●

"మీరు ప్రేమించిన అమ్మాయిని ఎవరైనా ఎత్తుకుపోతే మీరేం చేస్తారు మిస్టర్?" అంటూ వి.ఎల్. సుజాత నరసరావుపేట నుంచి పంపించిన ప్రశ్నకు అబ్బాయిల జవాబులు విశేష సంఖ్యలో గడువు తేదీ లోపల మా కార్యాలయానికి చేరుకున్నాయి. ఉత్తమ సమాధానాన్ని... సరదా జవాబులను ప్రచురిస్తున్నాం. విజేతలందరికీ మా అభినందనలు.

— వి.ఎల్. సుజాత
నరసరావుపేట-1

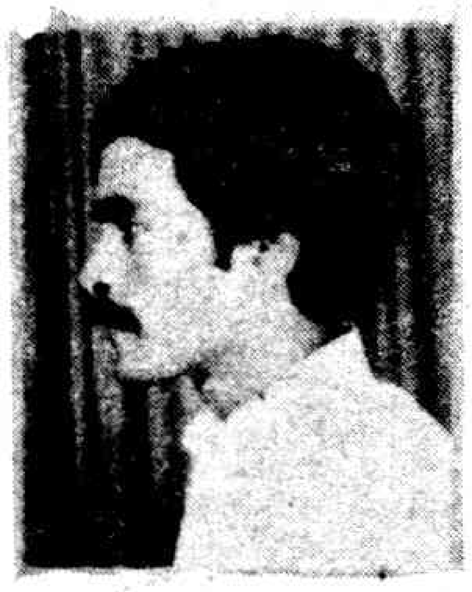

బహుమతి జవాబు

నా ప్రేయసి 'బోల్డు
టైప్' గదా!
నాకేం భయం బోల్డు
ధీమాగా వుంటా!

— జి.ఎం. రాము
రైతుపేట, నందిగామ - 521 185

మరో దేవదాసుగా మాత్రం తయారవను

ఎ. బాలకృష్ణ
మెయిన్ రోడ్, ఇచ్ఛాపురం - 532 132

లోకాపనిందలు పడటానికి నేను శ్రీరాముడిని కాదమ్మా

జి. నరేందర్
చిట్యాల, నల్లగొండ జిల్లా

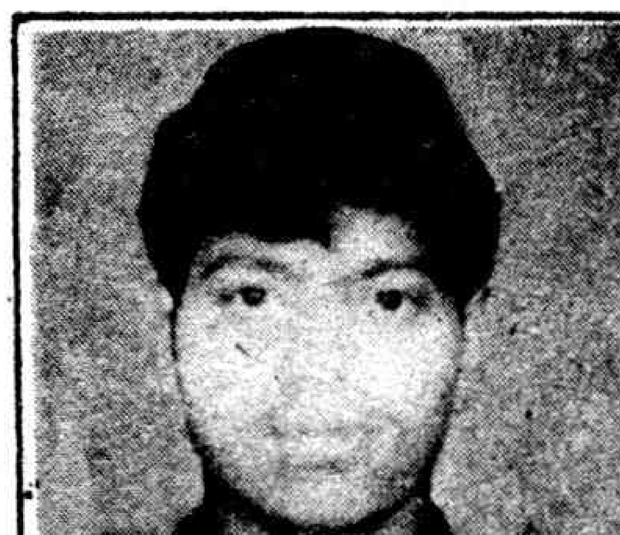

నన్ను కూడా అందమైన అమ్మాయి
ఎత్తుకెళ్లాలని దేవుని ప్రార్థిస్తా!

ఎం. హుస్సేన్
గురజాల, గుంటూరు జిల్లా

వస్తే అద్దం వెళ్ళను
'హీరో'ని పంపమని
దర్శకుడికి ఫోను చేస్తా

కె. శక్తినాథ్
బాపట్ల - 522 101

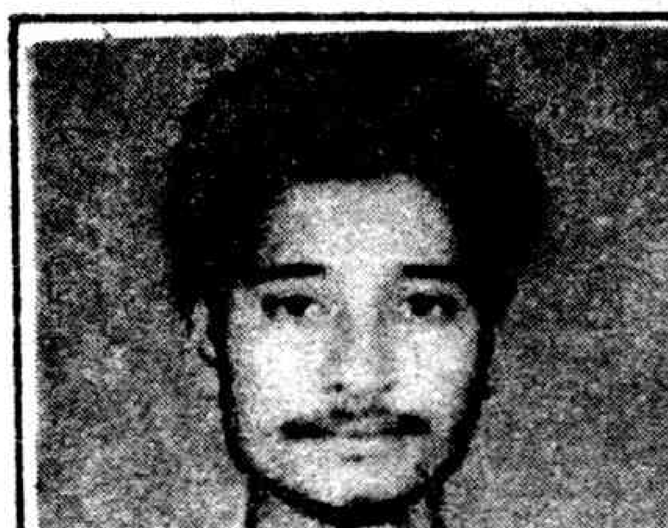

బాబోయ్ నాకు అంత అదృష్టం కూడానా?

పి. నాగమల్లేశ్వరరావు
పెదపాలపర్రు, గుడివాడ తాలూకా.

గత వారం ప్రశ్న

ఇంటికి దీపం ఇల్లాలయితే, మరి ఇంటాయనో...?

— డి. వేదవల్లి,
ఒంగోలు

— జె.డి.ఎస్

ఈ వారం ప్రశ్న

నాలుగక్షరాల అందమైన పేరు నాది. మొదటి అక్షరం 'మంచివి' తర్వాత మూడు అక్షరాలు 'నవ్వు గలది' అనే అర్థాన్నిస్తాయి. మొదటి రెండు అక్షరాలకి ఆయుధాన్ని చేరిస్తే ఓ హిందీ సినిమా పేరొస్తుంది. రెండు, నాలుగక్షరాలు కలిపితే 'కీడు' అనే అర్థం వస్తుంది. ఇంతకీ నా పేరేమిటో?

—న్యూ జంబూపట్నం

జవాబులు చేరాల్సిన ఆఖరు తేదీ 31-3-89

ఈ శీర్షికను సమర్పిస్తున్నవారు
ఫోన్ నెం: 67898
Guys 'n' Dolls
FASHION SENATE
RAVI MANSION, BANDAR ROAD
LABBIPET. VIJAYAWADA - 10